

са местностите *Черковище* и *Дермен оджаа* ('воденично място'), *Дивеците* и накрая на сегашното място – *Селски дол*.

Най-ранното писмено известие за Ичера под името *Вечера* е в османски регистър от 1628 г. с посочени 74 джизие ханета (християнски семейства). През 1666 г. те са вече 130. Това състояние се запазва и в периода на Българското възраждане. През 1859 г. в Ичера има 180 християнски къщи.

Още през 1820 г. е открито килийно училище. Черквата „Св. Димитър“, построена през 1846 г., е с ценни икони от тревненски живописци и дърворезбари. През 1872 г. е основано читалище „Надежда“, носещо днес името „Зора“. Сградата му е построена през 1909 г. от овчарското и абаджийското сдружение. През този период се изграждат много къщи – образци на Котленско-Камчийския архитектурен тип. Някои от тях днес са паметници на културата. В селото имало *мензил* (пътна станция за смяна на конете) по тогавашния пощенски път *Поща йолу*. По протежението на този път има и няколко *варди* – постове за охрана на пътя.

По предание в м. *Ямата*, на 4 км западно от селото, отседнали гръцките войски след поражението им от Ивайло. Селяните от околните села нападнали гръцкия лагер, разгонили и ограбили гърците – станала голяма *ямă* 'огравване'. На това място всяка година на първи август се прави голям междуселски събор.

Районът на селото е място на активно хайдушко движение. В западния край на землището са *Харамийски дол* и връх *Харамията*. Съхранени са предания за действията на Панайот Хитов и дружината му. Близко до селото е *Хаджидимитровото кладенче*, където селяни са лекували ранения Хаджи Димитър. С това е свързано вярването, че водата на този извор става лековита, след като в нея е попаднала кръвта на войводата при измиването на раните му. От Ичера е опълченецът Радил Райнов.

След като е образувана Сливенска каза (сведенията са от началото на XVII в.) Ичера влиза в нейния състав. След Освобождението е самостоятелна община в Котленска околия. От 1956 г. е в Сливенска околия.

Поминъкът на с. Ичера в периода на Възраждането е във възход. Извънредно развити са овчарството, говедарството, абаджийството, бояджийството. По р. Луда Камчия има 7 долапа (тепавици), няколко бари (валявици), воденици, дарази. По-слабо застъпени са дърводобивът, земеделието, лозарството. През XX в. занаятите западат, а населението започва да се изселва.

През 1894 г. в Ичера има 311 сгради с 1434 жители; през 1900 – 1531 жители; 1905 – 1618; 1910 – 1313; 1926 – 380 къщи, 360 семейства, 1207 души; 1934 – 1126 души; 1946 – 984; 1956 – 810; 1975 – 635; 1985 – 362 и 2001 – 201 жители.

Землището на селото е с площ 72,1 кв. км и граничи със землищата на селата Градец, Мокрен, в миналото с изселеното сега Ново село, Глушник, Тополчане, Сотирия, Сливен, Нейково, Жеравна и Катунисце. Обхваща част от долината на р. Луда Камчия и нейните притоци. Най-ниската точка е около 450